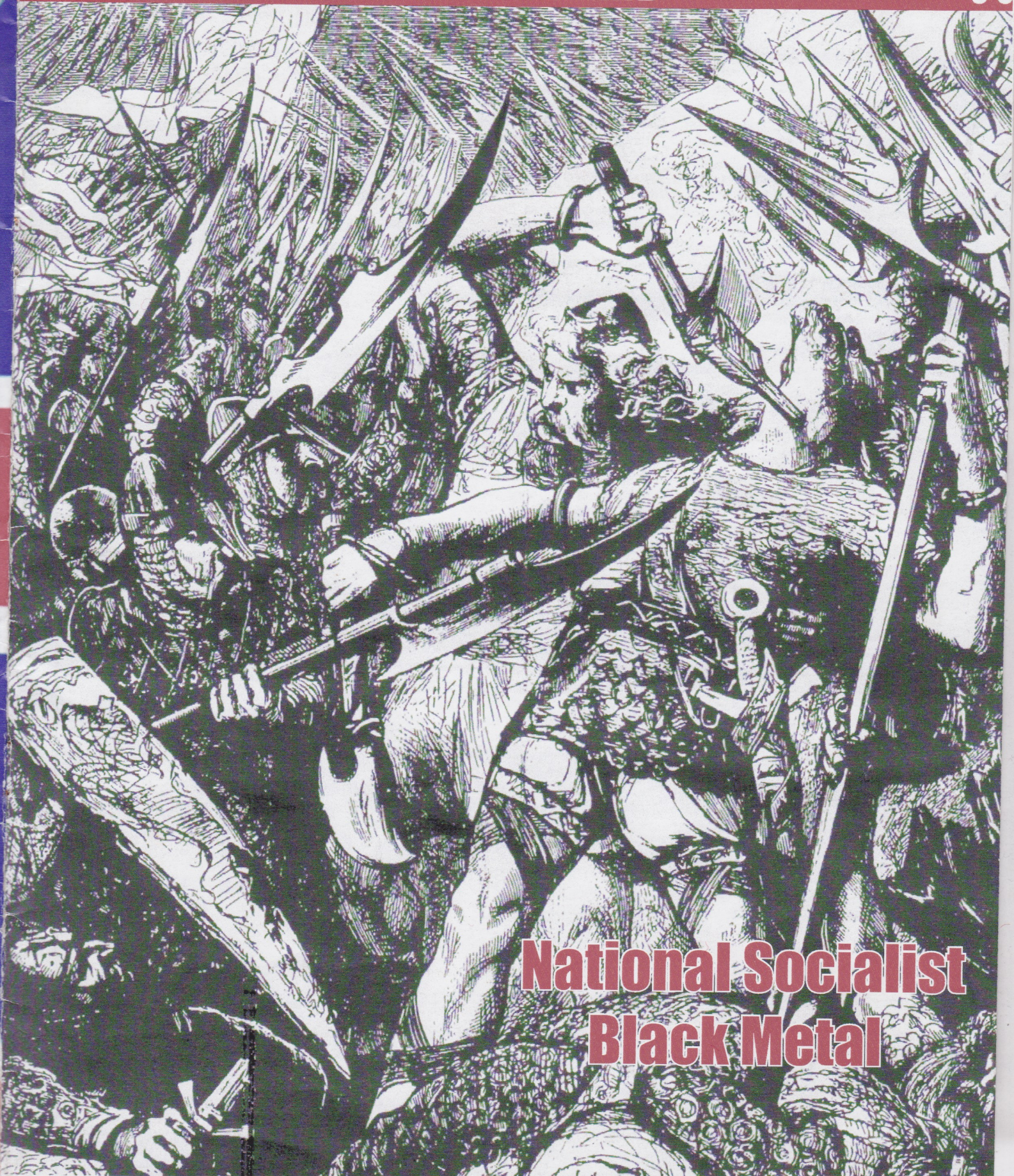

Blood & Honour

ISSUE 3

SUOMI FINLAND

5 €

**National Socialist
Black Metal**

Murray Holmes - Itsenäisyyspäivän konsertti - Death's Head - Kahvakuula harjoittelu

Blood & Honour

P.O Box 110

00931 Helsinki, Finland,

<http://www.bhsuomifinland.com/>

Heinäkuu 2005, Lontoo, Englanti. Kerran niin uljas pääkaupunki muslimiterroristien kohteena. Viattomat ihmiset menettävät henkensä Allahin nimessä.

Helmikuu 2006, Pohjois-Eurooppalaiset maat Tanska ja Norja. Muslimit mellakoivat kaduilla polttaen maiden lippuja. Unohtamatta syyskuun 11 kamalia tapahtumia New Yorkissa, U.S.A:ssa. Tämänkaltaiset sairautapahtumat ovat olleet koko valkoisen maailmamme riesana monen vuoden ajan. Nyt terrori-iskut valkoihaisia vastaan ovat hitaasti lipumassa myös Skandinavian rantojen tuntumaan. Meidän kaikkien mielessä on yksi kysymys... "Milloin on Suomen vuoro?" Näistä viimeaikaisista tapahtumista voit lukea kansallisen tarkkailijan kolumnissa.

Pääjuttomme kertoo uniikista ja usein väärinymmärretyistä musiikista, NS Black

Metallista. Sen eri tyylit ja saatavuus vaihtelee extreme undergroundista laajasti saatavilla olevaan kaupalliseen musiikkiin, jota

löytyy jopa tavallisten levykauppojen hyllyiltä. Raportti NSBM:sta löytyy sivulta 8.

Me pääsimme rupatelemaan myös Australialaisen "Metal Skin"bändin, Death's Head'in Jessen kanssa, sekä oli kunnia myös kuulla ex-Skrewdriver basisti Murray Holmesin kuulumisia oman bändinsä The Quick and The Dead'in osalta, sekä Skrewdriverin ajoilta.

Kiitokset menevät Doug'lle, Jesselle, Kim Lindblomille, Murraylle, Nickille, Nikolle, Pasiille, Petskulle, Robille, Rune & Swordille, Sannalle, Tomille, Visalle, W.A.U Finlandille.

Paul,
päätoimittaja

July 2005, London, England. The once graceful capital city under muslim terrorist attack. Innocent lives taken all in the name of Allah.

February 2006, Northern European countries Denmark & Norway. Muslims running riot, burning the nations flags on the city streets. Not to mention the horrific events of 9/11, New York, U.S.A.

These absolutely appalling & sickening events have been taking place all throughout the white world for many, many years, with only traumatic results. Now these anti-white acts of terrorism are slowly creeping closer to the shores of Scandinavia. The question on all of our minds is..."When will Finland be next?" You can read all about these recent events in a special 3 page report of "National observer".

Our cover story this issue is National Socialist Black Metal, otherwise known as NSBM, which delves into the subject of this unique & often misunderstood form of music, ranging from being in the extreme underground, to widely available in High Street commercial music stores. Originally starting in the early 80's, by bands Venom,

from England, and Bathory, from Sweden, plenty of controversy has arisen throughout the world, mainly in the Northern European region. Read all about it on page 8.

We are honoured to speak to Jesse from Australian "Metal Skin"band, the legendary Death's Head, about the bands recent happenings, and soon to be released new cd that will be soon available from H8 System so keep your eyes open for this much anticipated release. We also had the honour to hear from ex-Skrewdriver bass player Murray Holmes, who now resides in Australia. He spoke to us in depth about his big move to London, England, and of course his memories and times he spent with Ian Stuart and Skrewdriver, and also his own band, The Quick and The Dead, who are currently in the process of reforming and hopefully will be recording some new material soon.

Thanks go out to Doug, Jesse, Kim Lindblom, Murray, Nick, Niko, Pasi, Petsku, Rob, Rune & Sword, Sanna, Tomi, Visa, W.A.U Finland.

Paul,
editor

ALL QUERIES AND SUBMISSIONS TO

suomib-h@hotmail.com OR
P.O Box 110, 00931, Helsinki, Finland,

DISCLAIMER

Blood & Honour is produced to reflect the views of it's readership, and is not out to harm, dishonour, or preach any politics or hatred to any religion or race. Articles included in these page are not necessarily those of the editor and should not be interpreted as such. Freedom of speech should apply to us all.

ADVERTISE IN B&H SUOMI

Rates:

Inside Black and White page

- 1/4 page 25 €

- 1/2 page 50 €

- whole page 100 €

Colour back page

- 1/2 page 100 €

- whole page 200 €

Index

sivu 04

sivu 12

sivu 18

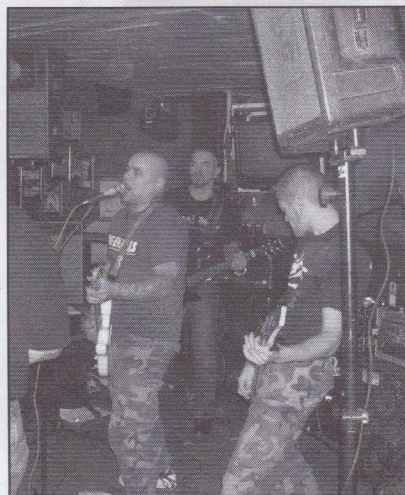

sivu 08

- 04 - Classic reprint
- 06 - Haastattelussa Murray Holmes
- 08 - National Socialist Black Metal
- 11 - Itsenäisyyspäivän konsertti
- 12 - Death's Head
- 15 - Kansallinen tarkkailija
- 18 - Australian mellakat
- 20 - Kahvakuulaharjoittelu

sivu 11

Blood & Honour

The Independent Voice of Rock Against Communism

£1

14 MARCH 1992
COLOURFUL WEEKEND NEWSPAPER
LATE CITY 22p

TRAGIC FATE OF CARDIFF CRASH MUM

They were all she had in the world, she lived for those boys

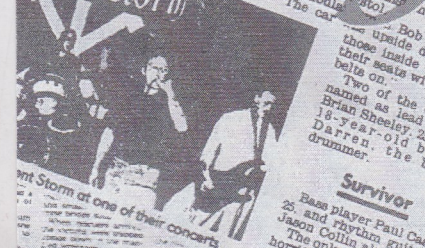

Musician's horror premonition comes

ROCK GROUP WIPED OUT IN BLACK FRIDAY

ROCK GROUP WIPED OUT IN SMASH

er was fighting for horror crash. d into a bridge on 44 near Bristol. e dead were named Brian Sheeley, the guitarist, aged 25, his brother Darren, who played drums.

Brothers to be buried together

THE FUNERAL of two South Wales brothers killed in last weekend's M4 car crash will be held on Friday. Brian Sheeley, aged 25, and his 18-year-old brother Darren, who was killed in the accident on the M4 near Bristol, will be buried together on Saturday morning. Brian leaves a common-law wife Alyson, and two young sons aged 18 months and two-and-a-half. Darren was due to get on a flight to Cardiff on Saturday.

March 14 1992
The National Newspaper of Wales
Founded 1863
Papwr Cenedlaethol Cymru

Rock group died in M4 car crash

Band tragedy Last man named

THE fourth member of a South Wales band who died in a horrific motor crash on Friday was today named as Merthyr.

ROCK GROUP WIPED OUT IN SMASH

Gale horror of Violent Storm

They were all someone's sons

I don't remember anything after

Violent Storm *RIP*

On Thursday 12th of March 1992 Casey, Brian, Darren and Billy were adding the finishing touches to their debut LP. They were all in a jubilant mood due to their success at recording and the prospect of playing their biggest ever gig in Spain.

In the early hours of Friday 13th of March the excitement had turned into sheer horror and dis-belief as the car in which they were travelling, crashed in a freak accident. It resulted in the deaths of Casey, Darren, Brian and their companion Jask. Billy who was driving, was miraculously saved after receiving emergency treatment in hospital.

Assuming that *Violent Storm* would get the next flight out after failing to join them on their flight to Valencia, *No Remorse* and *Battlezone* arrived in Spain, only to find out the full extent of the incident.

Most National Newspapers carried the story, and for once refrained from a slanderous onslaught that usually accompanies reports on Skinheads and Nationalists in Britain.

After much consideration, the concert in Valencia went ahead and was dedicated to *Violent Storm*. The Three bands that played were joined by Skinheads from Spain, Portugal, Italy, Germany and France in a three minute silence after a dedication was given in English, Spanish and Italian.

Back in Britain preparations were under way for the funerals, which were well attended by local people, Blood & Honour skinheads and Nationalists, and of course the friends and families of the Four. A benefit Concert was also planned to Generate funds for the families, featuring *Skrewdriver* and *Skullhead*.

The absolute devastation that occurs in such tragedies could not be worse than in this case. Four children (The two pictured here are the son and daughter of *Violent Storm* bassist Paul Casey) were left without Fathers, that is, to say nothing of the grief and anguish of the Mothers, Fathers, Girlfriends and friends of all four.

The last recording of *Violent Storm* will indeed stand as a tribute to a truly fine band. Yet to be released by the French label *Rebelles Europeens*, the LP titled *Celtic Warriors* features the music, lyrics, passion and pride that was *Violent Storm*.

Many people have paid tribute to the four lads and we have tried to do it in as much as we can.

As the mouthpiece of the many thousands of readers of *Blood & Honour*

we would like to send our sympathies to the Families and close friends of Jask, Casey, Brian and Darren. For anyone that ever heard their music, *Violent Storm* will always be remembered.

SPECIAL THANKS TO MARIA FOR THE PHOTOS OF HER AND HER CHILDREN AND HER BOYFRIEND CASEY (PICTURED ABOVE)> GOOD LUCK FOR THE FUTURE>

Haastattelussa Murray Holmes (Skrewdriver)

Hail Murray, kiitos varaamastasi ajasta meidän kanssa puhumiseen. Kerro meille hieman historiastasi Quick and the deadin kanssa. Milloin bändinne perustettiin? Millainen Australian skene oli siihen aikaan?

QATD perustettiin tammikuussa 1980. Vaihtoehtoinen musiikki ei ollut kovinkaan yleistä, kuitenkin uusia bändejä perustettiin melko paljon, pääasiassa uuden aallon bändejä. Me kutsuimme heitä TRENDIESEIKSI, he veljeilivät homojen ja vasemmistolaisten yliopisto-opiskelijoiden kanssa. Nämä bändit näyttivät saavan kasvavan yleisön, aivan kuten mekin, mutta me onnistuimme houkuttelevaan HARDCORE seuraajia.

Kerro meille jotakin Perthin mellakoista, missä Quick and the dead soitti. Mikä tarina niiden takana on?

Jokainen keikka oli käytännössä mellakka, mutta joillakin kerralla monet poliisit puuttuivat asiaan, tässä on kaksi esimerkkiä:

ELGIN HALL: Bunburyn kaupungissa Länsi-Australiassa alkoi täysi mellakka aivan tyhjästä. Hauskaa, että se tapahtui hiljaisella maaseudulla, mutta se silti tapahtui. Kaikki alkoi, kun nuori skinhead, kuka sairasti epilepsiaa löytyi hakattuna hallin takaa. Skinheadit jakoivat saman paikan jalkapallojoukkueen kanssa, millä oli kauden päättäjäiset. Kaksi täysin erilaista ihmisryhmää, joten ei ole vaikea ymmärtää miten tappelusta kehkeytyi mellakka. Useita poliiseja saapui paikalle ja kaikki hajaantuivat.

NORTHAM TOWN HALL: Jälleen yksi maalaiskaupunki, joka sijaitsi noin 100 kilometriä

Perthistä. Olin järjestellyt asiat hieman paremmin siihen aikaan, keikkapaikka oli vain skinheadeille. Viiden dollarin liput myytiin ennakkoon ja hintaan sisältyi niin paljon olutta kun pystyi juomaan. Paikalle saapui reilusti porukkaa, noin 140 henkeä. Kun oluttynnyrit saapuivat olimme valmiita aloittamaan. Järjestin kaksi skiniiä ovelle päästääkseen sisään vain lippujen omistajat. Paikallista nuorisoa ei päästetty sisään. Kaikki sujui hyvin, kunnes ryhmä paikallisia nuoria ilmestyi ovelle pyrkiäkseen sisään. Kun heitä ei huolitettu sisään, he alkoivat haastaa riitaa. Riidan haastaminen loppui lyhyeen, kun natsi-Nick saapui pesäpallomailan kanssa ja antoi usealle heistä selkäsauunan. Tämä näytti lopettavan ongelman ja ilta jatkui mukavasti, kunnes muutama jengi alkoi kerääntyä kadulle kasvaen koko ajan. Seuraavaksi he hyökkäsivät rakennusta kohti heitellen kiviä ja pulloja rikkoen kaikki ikkunat. Poliisi saapui hetkessä paikalle yrittäen pitää skinheadit ja paikalliset erossa toisistaan. He yrittivät tulla sisään hätäuloskäyntien kautta epäonnistuen siinä. Poliiseja oli kutsuttu paikalle kaikista läheisistä kaupungeista ja noin tunnin kuluttua tilanne oli rauhoittunut. Pääkadulla täytyi olla poliiseja yli 300, mikä oli melkoinen näky. Koko halli oli täynnä lasinsirpaleita. Takaisin Perthiin oli vain yksi tie, jonka varrella kaupungin ulkopuolella paikalliset nuoret odottivat ja kivittivät kaupungista poistuvia autoja. Yksi auto täynnä skinejä ja heidän tyttöystäviään ajoi ulos tieltä pyörien ympäri. Kaikki jouduivat sairaalaan, pari sai haavoja itseensä, muiden ollessa kunnossa.

Quick and the dead kävivät läpi joitakin etappeja ja vihdoinkin kappaleistanne oli tulossa White Noisen klassikkoja, joten voidaan sanoa että vaikka musiikkianne onkin nykyään melkein täysin mahdotonta hankkia, olitte enemmän tai vähemmän tärkeitä alakulttuurien kehittymiselle Australiassa. Osasitteko arvata siihen aikaan, että vaikuttaisitte asioihin niin paljon? Miltä teistä tuntuu katsoa taaksepäin nyt kun vuodet ovat kuluneet?

En oikeastaan ajatellut bändin tulevaisuutta siihen aikaan, vain nykyisyyttä, koska oli kova työ pitää bändi kasassa. Aivan kuten nykyäänkin. Minulla ei ollut aavistustakaan, että 20 vuotta myöhemmin musiikki tekisi täyden ympyrän. Olin aina toivonut, että musiikkimme vaikuttaisi, mutta uskoin että katoaisimme, eikä meitä koskaan muistettaisi aivan kuten muutkin bändit. Kun ajatelen nyt vuosien takaisia asioita olen sitä mieltä, että tein enemmän töitä pitääkseni bändin kasassa kuin ihmiset toisessa maailmansodassa. Olen todella onnellinen siitä, että meillä on kysyntää tiettyjen valittujen ihmisten joukossa. Tapaan monia NS/WP ihmisiä, jotka tuntuvat tietävän enemmän bändistä kuin

minä itse. Jos aloittaisin elämäni alusta tekisin samat asiat uudelleen, aivan varmasti.

Olitko suoraan yhteydessä Skrewdriveriin Quick and the deadin aikana? Kuinka vanha olit, kun menit ensimmäisen kerran Englantiin ja liityit bändiin? Kuinka se kävi sinulle?

80-luvun alussa. Siihen aikaan oli vaikea pitää yhteyttä Englannin ja Australian välillä, puhelut maksavat omaisuuden ja kirjeiden perille saapumiseen meni viikkoja. Kuitenkin jatkuvasti joku skinhead oli menossa sinne lomalle ja pystyi tuomaan viestejä ja uutisia. Tapasin Skrewdriverin ensimmäistä kertaa vuonna 1982, jolloin bändi oli vasta perustettu uudelleen. Palasin Englantiin 1984 26 vuoden ikäisenä. Adam Douglas oli kuollut, että matkustaisin Britanniaan, joten hän lähetti minulle kirjeen kaksi päivää ennen Australiasta lähtöäni, jossa pyysi minua ottamaan bassoni mukaan, koska pääsisin soittamaan Skrewdriveriin. En oikein välittänyt, koska en voinut uskoa siihen. En ottanut bassoani mukaan, olihan minulla rahaa ostaa uusi, jos saisin paikan.

Miten kuvailisit englannin skeneä siihen aikaan?

Se ei ollut sellainen, kuin odotin. Olin kuullut, että siellä soittaisi Oi!-bändi jokaisessa pubissa, mikä ei todellakaan pitänyt paikkaansa. Vuonna 84 oli vain yksi keikkapaikka THE ANGLE OF ISLINGTON nimisessä pubissa.

Mikä on paras muistosi Skrewdriver ajoistasi?

Paras muistoni on viimeisen nuotin soittaminen HAIL THE NEW DAWN albumin äänityksissä. Ja tottakai Ianin tunteminen.

Soitit "Hail the new dawnilla" ja "invasion" EP:llä. Millaista se oli? Onko sinulla mitään hyviä tarinoita, jotka haluaisit jakaa lukijoidemme kanssa?

Kun olin soittamassa bassoa al-

bumille minulla oli isoja ongelmia onnistua soittamaan yksi kappale oikein, en meinannut onnistua mil-lään, soitin sen koko ajan väärin. Mark Sutherland oli studiossa todella vittuuntuneen oloisena. Viimeinkin hän sanoi, että jos en soita sitä oikein, hän hankkisi vaimolleni mustan miehen. Seuraavalla yrittäksellä onnistuin täydellisesti.

Mitä mieltä luulet Ian Stuartin olevan Blood and Honourista nykyään?

Ian olisi varmasti tyytyväinen B&H:n kasvamisesta. En kuitenkaan usko hänen olevan iloinen jäsenten sisäisistä ongelmista. On selvää, että ongelmia tulee aina olemaan, mutta toivoisin niiden olevan minimaalisia tulevaisuudessa.

Milloin palasit Australiaan ja mitä olet puuhaillut sen jälkeen?

Palasin Australiaan elo/syyskuussa 1984. Minulla oli ilmastointiyritykseni pyöritettävänä ja vaimoni oli ottanut ylimääräistä vapaata työstään, joten hänenkin täytyi palata töihin. Kokosin myös Quick and the deadin uudelleen. Silloin muutin bändin tyylin täysin NS/WP musiikiksi, soitimme tietenkin muutamia vanhoja suosikkejamme. Fanimme pitivät yhä vanhastakin musiikistamme. QATD kuitenkin lopetti, koska avioliittoni oli kariutumassa ja kaikki biisit menivät White Noisele. Sen jälkeen en ole tehnyt paljoakaan, koska olin sitä mieltä että olen tehnyt tarpeeksi. Ne olivat rankat 7 vuotta. En ole koskaan menettänyt kiinnostusta musiikkiin tai sen jokapäiväiseen kuunteluun.

Ja nyt Quick and the dead on jälleen tekemässä paluuta. Kerro meille mitä tulevaisuus tuo tullessaan Quick and the deadille? Millaisia suunnitelmia sinulla on?

Nyt olen jälleen valmis aloittamaan. Toivon, että se olisi tällä kertaa helpompaa. Tällä hetkellä minulla on joitakin ongelmia. Yritän etsiä

rumpalia, ja uusi kitaristi ei välitä tällä hetkellä paskaakaan bändistä. Aion saada asiat järjestykseen pian, bändi tulee takaisin. Näyttää siltä, että kaikki muut tekevät suunnitelmat puolestani Perthissä. Keikkapaikat on jo järjestetty, joten yksi iso ongelma on jo hoidettu. Uusi cd uusilla kappaleilla tulee olemaan hyvä ja tietenkin ISD-keikka tänä vuonna Melbournen krikettikentällä.

Aiotko soittaa pelkästään uutta materiaalia vai pelkästään vanhoja klassikoita?

Olemme suunnitelleet soittavamme puoliksi uusia ja vanhoja biisejä. Luulen kaikkien olevan tyytyväisiä siihen.

Mikä on mielestäsi suurin ero nykyajan skininuoorisolla verrattuna Australian ensimmäisiin kaljupäihin?

Australian 80-luvun skinit olivat täysin erilaisia, skinheadit olivat väkivaltaisista siihen aikaan. Jos nykyajan skinheadit olisivat yhtä väkivaltaisista, kaikki Australian vankilat olisivat täynnä skinejä uusien rotulakiemme takia.

Mitä nykyisiä bändejä suosittelisit? Mitään suosikkeja?

Suosittelisin kaikkia NS/WP yhtyeitä. Kaikki bändit, jotka laulavat vihollistamme vastaan ovat kuuntelemisen arvoisia. Oma suosikkini on BAIL UP.

Kiitos kansainvälisen Blood and Honour liikkeen tukemisesta vastaamalla kysymyksiimme. Hail 28

National Socialist Black Metal

National Socialist Black Metal, tai NSBM kuten sen kuuntelijat sen tuntevat, on täysin pro-valkoi-sen musiikin yksi puhtaimmista muodoista. Se on määrätietoisesti epäkaupallista ja elitististä, epätrendikkäällä tavalla. Useat NSBM-bändit (tai blackmetal-bändit joiden jäsenet kannattavat NS-ideologiaa, esim. Burzum) ovat päättäväisesti hylänneet kaupallisen menestyksen voidakseen pysyä uskollisina aatteilleen ja tehdä musiikkia joka on vallankumouksellista sitä vastaan, jonka maailma tänä päivänä mieltää musiikiksi. On olemassa useita erilaisia tyyliä joita voidaan pitää NSBM:na. Jotkut ovat hyvin kolkkoja ja raakoja, esimerkiksi bändit kuten Grom, kun taas Gravelandin uusin albumi "The Fires of awaken-

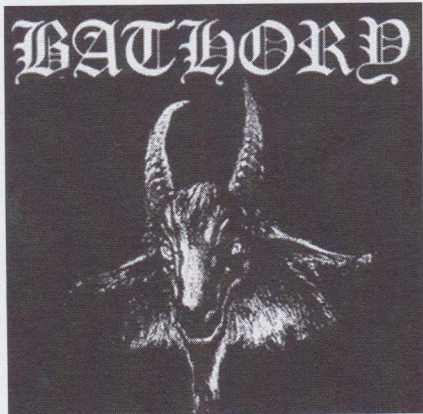

ing":ia voisi pitää äänimaailmaltaan vivahteikkaampana ja tuotetumpana. Mutta useimmille blackmetal-soundi on olennaisesti hallitseva tekijä. Samalla kun NSBM:sta on eittämättä alettu pitämään, siitä on syntynyt musiikillisen kapinan aito muoto.

Monet pitävät NSBM:a melkein puhtaasti skandinaavisena ilmiönä, mutta lähes kaikilla eurooppalaisista polveutuneilla mailla on omat NSBM-scenet. Kun musiikki itsessään voi olla hyvinkin tyypillistä, se antaa paljon tilaa joillekin hyvin originaaleille "äänimaisemille". Samalla kun osa musiikista voi olla hyvinkin alkukantaista (tarkoituksellisesti), toiset muusikot haluavat "säveltää" musiikkinsa sa-

mankaltaisesti kun klassisen musiikin säveltäjäkin tekisi; esimerkiksi leikittelemällä sävelasteikon ympärillä, välttelemällä sävellyksen varsinaisia kantanuotteja loppuun saakka. Jotkut muusikot luovat uskomattoman tunnelmallisia harmonioita, kun taas toiset tekevät musiikin niin kolkoksi ja raa'aksi kuin vain mahdollista. Rakastat tai vihaat sitä, mutta se todellakin on arjalaisen vallankumouksen puolesta seisova joukko.

Vaikka suuri yleisö ja kaupallisen mielipide näkeekin blackmetalistit saatananpalvojina, tämä ei aina kuitenkaan pidä paikkaansa. Jotkut NSBM-bändit ovat suuntautuneet saatanalliseen näkemykseen, mutta suurin osa NSBM musiikista osoit-

“Rakastat tai vihaat sitä, mutta se todellakin on arjalaisen vallankumouksen puolesta seisova joukko.”

taa kunnioitustaan Pan-arjalaisen Euroopan vanhoille uskonnoille, pakanallisuudelle. He taistelevat kristillisyyttä vastaan ja katsovat, että Saatana on myös yksi kristillisyyden malleista ja siten myös osa sen edistämisestä. He haluavat totaalisesti eliminoida kristillisen ajattelutavan valkoisten mielistä, koska se on pohjimmiltaan vieras uskonto. NSBM-albumien kansitaide pitää usein sisällään viikinkien/pohjoisen miesten kuvakieltä tai riimukirjoituksia, tuoden esille aitoa rodullista tietoisuutta, uskonnollisuutta, tai maailmankatsomusta. Odin on blackmetallisteille myös täydellinen identiteetti johon pyrkiä; ankara, vahva, runollinen, puristi, elitistinen ja viisas.

Jotkut blackmetalbändit käyttävät ”ruumismeikki”-kasvomaalausta samaistukseen alakulttuuriinsa, aivan kuten mekin teemme B&H-merkeillä tai kiillotetuilla bootseilla. Vaikkakin se vaikuttaa kummalta, se on olennainen osa heidän alakulttuuriaan ja sillä he samaistuvat liikkeeseensä. ”Ruumismeikki” on melko epäsosiaalinen, mutta toisaalta niin on näinä päivinä myös bootsit ja ajeltu pää! Myönnän että vaikka olenkin muutaman vuoden kuunnellut tätä musiikkia en pidä ”ruumismeikistä”, mutta minä olenkin skinhead. Vaikka en itse siitä pidäkään, niin kunhan vain jaan yhteisen päämäärän siihen liikkeeseen kuuluvien ihmisten kanssa, niin asia ei haittaa minua ollenkaan. Toiset NSBM-muusikot kieltäytyvät käyttämästä ”ruumismeikkiä” ja pukeutuvat joko pohjoisen kansan asuihin, tai

sitten aivan tavallisiin vaatteisiin. Loppujen lopuksi pukeutumisesi tai hiustyyli ei ole kovinkaan merkityksellistä...

NSBM-musiikkiscenen sisällä on myös alkuperäisestä tyylistä poikkeavia hajaryhmiä, jotka ovat syntyneet muodostamaan uusia tyylejä. Aivan kuten skinheadscenessäkin on käynyt. On vikingmetallia, folkmetallia, doommetallia, jne. Minun henkilökohtaisia suosikkejani näistä tyyleistä on vikingmetal, sekä pagan

folkmetal. Toinen on tyypillisesti raskasta ja pohjoismaalaisen kuulloista, ja toinen kuullosta vähän pohjoiselta folkmusiikilta, olennaisesti autenttisella pakanasanomallaan. Vaikkakin nämä molemmat tyyliuunnat ovat hyvin harvoin avoimesti kansallissosialistisia, koska ovat keskittyneet puhtaasti viikinkieepoksiin, niistä kuitenkin löytyy kulttuurin sanoma 100%, joka on kansamme kantava voima. Henkilökohtaisesti olen sitä mieltä

että viikinkityylisessä musiikissa on enemmän White poweria kuin White power -musiikissa itsessään, opettaen kertomuksia menneiltä ajoilta, historiaa ja rakkautta kansaasi kohtaan, mikä on juuri sitä mistä siinä pitäisikin olla kyse.

Skinheadscene ei myöskään ole täysin vieras NSBM-porukoille. Ihanteemme ovat hyvin samanlaisia, päämäärämme ovat hyvin samanlaisia. Kun skinhead pitää mukaansa tempaavasta rockmusiikista, hänen tulisi kunnioittaa kansallissosialistisen blackmetalistin työtä erilaisena muotona, saman idealistisen yhteiskunnallisen mullistuksen puolesta. Vaikka et pitäisikään NSBM-bändien musiikista, sinun pitäisi edes kerran kuunnella sitä ja antaa sille kunnioitus minkä se ansaitsee. Ja päinvastoin, blackmetalistien pitäisi kuunnella skinheadmusiikkia, kuten RAC:a. Olemme kaikki samassa taistelussa!

90-luvulla saksalainen bändi, nyt jo legendan aseman saavuttanut, Absurd yritti yhdistää skinheadeja ja blackmetalisteja, jotta voisimme käydä samoissa konserteissa, viettää aikaa ja työskennellä yhdessä, koska he ymmärsivät että yhdistyessään molemmat liikkeet olisivat paljon vahvempia. Absurd otti vaikutteita heavy metallista, vanhoista kauhuelokuvista, blackmetallista, germaanisesta/pohjoisista uskon-

noista, 80-luvun OI!:sta, ja RAC:sta tuottaakseen jotain joka siihen aikaan oli täysin vierasta maailmalle. Heidän musiikkinsa on soundiltaan agressiivinen ja optimistinen sekoitus blackmetalia, jonka kappalerakenteita voisi verrata OI!-rock:iin, mikä ei ollut tavallista blackmetal-, tai NSBM-piireissä siihen aikaan. Suurin osa bändeistä halusi tehdä mahtavampia ja venytettyjä kappaleita, yleensä 5-15 minuutin pituisia, kun taas Absurd onnistui kehittämään biisinsä "säekertosäe-säe" muotoon. Tämä uusi soundi vetosi moniin skinheadeihin ja kaltaisiinsa blackmetalisteihin. He kirjoittivat joihinkin lehtiin, painottaen kuinka tärkeää olisi yhdistää nämä kaksi liikettä yhteisiä päämääriä varten. He ovat aktiivisesti mukana molemmissa alakulttuureissa ja tulivat kunnioitetuksi nimeksi ympäri maailmaa, jota he ovat vielä tänäkin päivänä.

Toiset bändit ovat ojentaneet valkoista kättään skinheadbändien luokse, kuten Graveland joka teki splitlevyn Honourin kanssa, esitelläkseen ihanteellisen pakana-veljeskunnan joka on hiusmuodin yläpuolella! USA seuraa esimerkkiä ja voimme nähdä kuinka bändit, kuten Pantheon ja Grom, lähettävät terveisiään ja kannatustaan skinheadbändeille ja organisaatioille ympäri maailman. Lisäksi

nykyään on ilmestynyt suuria levyfirmoja, kuten Vinland winds, jotka varastoivat sekä NSBM kuin skinhead bändejäkin, jotta mahdollisimman moni löytäisi musiikkia omaan makuunsa. Sellainen on NS-vastarintaliikkeen hyvin positiivista kehitystä, että omaan alakulttuuriimme ilmestyy laajalti erilaisia musiikkityylejä; hatecore, OI, RAC, metalli, vikingmetalli, vikingrock, vaihtoehtoinen rock, NS techno, folk, country, NS punk-rock, street punk, industrial – Lista vain jatkuu ja jatkuu. Olen sitä mieltä että niin kauan kuin musiikki ja sen tuotanto on korkealaatuista, tilaa kasvulle löytyy. Blood & Honourin alkuperäinen idea on yhdistää samoin ajattelevia, musiikki aseena, kulkuneuvona eri tyyllilajin bändeille yhdistyä ja ylistää yhteisiä ideologioitaan Minä sanon HAIL NSBM! HAIL BLOOD AND HONOUR! HAIL WOTAN! Kansan ja uskon puolesta,

Doug

Muutamia bändejä jotka ansaitsevat mielestäni maininnan.

ABSURD	(Saksa)
(henkilökohtainen suosikkini tämän genren bändeistä)	
GRAVELAND	(Puola)
THOR'S HAMMER	(Puola)
CAPRICORNUS	(Puola)
PANTHEON	(Usa)
SUNWHEEL	(Puola)
SPEAR OF LONGINIUS	(Australia)
BURZUM	(Norja)

Itsenäisyyspäivän konsertti Helsinki 3.12.2005

White Minority, Sniper, PWA

Suomen Itsenäisyyspäivä alkoi olla taas lähellä, joten alkoikin jo luonnollisesti olla konsertin aika. Tällä erää keikka järjestettiin Helsingissä poiketen parista aiemmasta vuodesta. Soittamaan tilaisuuteen olivat tulleet suomalaiset White Minority, Sniper ja virolainen PWA. Yleisöäkin oli paikalla melko mukava määrä.

Keikan avasi jo tuttuun tapaan White Minority. Jyväskylän pojat soittelivat jo monille meistä tutuiksi tulleeita biisejään saaden yleisönkin hyvin mukaan meininkiin.

Alkulämmittelyn jälkeen lavalle astui uudelleen aktiivisen keikkailun aloittanut pitkän linjan White Power-yhtye Sniper. Bändi soitti taas kerran taitavasti mukaansatempaavan setin, josta porukka tuntui

pitävän suuresti. Saimme kuulla monia tuttuja ralleja sekä myöskin varmasti kaikkien tunteman klassikon, Isänmaan.

Viimeisimpänä, muttei vähäisimpänä oli vuorossa PWA. Virolaiset veljemme saivat koko yleisön mukaan loistavalla musiikillaan, jonka soittamista he eivät meinanneet maltaa edes lopettaa, vaan jatkoivat niin kauan, kuin aikaa vain riitti ja miksikäs ei, sen verran hyvää rokkia oli tarjolla! Jaanuksen hyvät venäläisvas-taiset välispiikit jäivät myös mieleen keikasta.

Eli jälleen oli takana kaikin puolin onnistunut Blood and Honourin järjestämä tapahtuma. Keikalla tavattiin vanhoja tovereita ja uusiakin tuttavuuksia solmittiin. Taas hyvä syy odottaa seuraavaa konserttia innolla.

Death's Head

Hail comrades, täällä Jesse Death's headista. Toverini B&H SF:sta otti minuun hiljattain yhteyttä ja kysyi olisinko kiinnostunut antamaan haastattelun heidän lehteensä. Vastaukseni oli "tietenkin", kuten aina tällaiseen asiaan. Kun kuitenkin kerroin että Death's head käy läpi tällä hetkellä kovia muutoksia, hänen tekemässään haastattelussa monet kysymykset menettivät merkityksensä eikä hän enää keksinyt kysyttävää. Lopputuloksena päätimme että haastattelen itseäni mikä on hyvä, koska näin voin jättää väliin kaikki tylsät kysymykset joita meiltä kysytään joka haastattelussa. Joten näillä eväillä mennään...

Kertoisitko Death's headista heille, jotka eivät ole kuulleet teistä vielä?

Death's head on Australialainen NS metallibändi. Ensimmäinen rumuilliistumamme perustettiin 1999 ja viimeiset 5 vuotta tukikohtamme on ollut Melbourne. Meillä on ollut vuosien varrella lukuisia muutoksia kokoonpanossamme, mutta mielestäni olemme silti pysyneet säilyttämään korkean tason musiikissamme, mukaan lukien kaikki 3 levyämme ja useat kokoelmat joilla olemme esiintyneet. Olemme leikitelleet useiden eri metallilajien vaikutteilla, mutta yleisesti ottaen olemme ihastuneet hieman raskaampaan metallin kosketukseen kuin keskiverto RAC-bändit. Ilman ylpeilyä voin sanoa että mitä NS-metalliin tulee, niin me

kuulumme parhaimpien joukkoon. Levytyksemme ovat debyyttimme "Onslaught" (2001), suora skinhead thrashalbumi, "Feast of the jackals" joka on hieman synkempi ja viimeistellympi aikaansaannos, sekä "Hatred's disciples" (2005) joka yhdistää elementtejä kahdelta ensimmäiseltä levyltämme, johon on heitetty mukaan vaikutteita 80-luvun metallista.

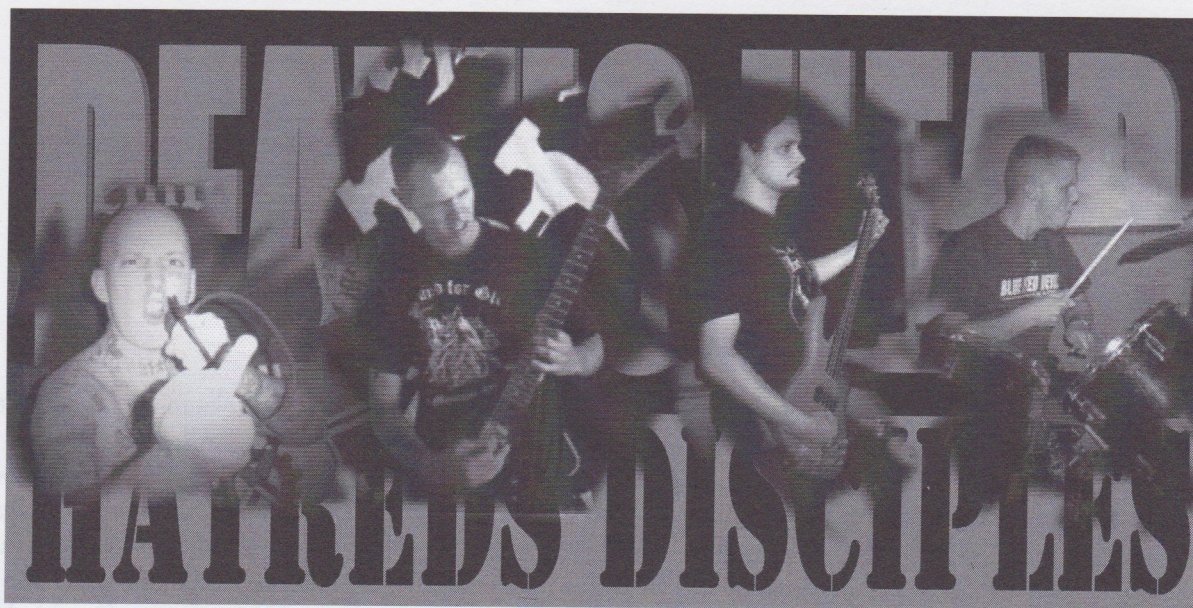
Se historiasta, kerro mitä Death's head on puuhaillut viime aikoina.

Vuosi 2005 on ollut bändillemme kaiken kaikkiaan täynnä tekemistä

ja tapahtumaa. Se alkoi heti uuden vuoden jälkeen, jolloin olimme joka viikonloppu puolentoista kuukauden ajan studiossa nauhoittamassa kolmatta levyämme "Hatreds disciples". Se oli vähän erilainen kuin edelliset aikaansaannoksemme, sillä nauhoitimme sen analogisessa studiossa yrittäen tavoitella 80-luvun metallisoundia. Levy julkaistiin saman vuoden toukokuussa NorthX recordsilla.

Juuri kun saimme nauhoitukset päätökseen, meidän rumpalimme Dave lähti bändistä. Hieman sen jälkeen Uuden-Seelannin Hammer-skinin tarjosivat meille mahdollisuutta soittaa Uudessa-Seelannissa,

johon tartuimme heti. Värvasimme hyvän ystävämme Ravenous bändistä, Joelin, rumpuihin ja lähdimme matkaan. Keikka oli mielenkiintoinen alusta lähtien. Olimme ensimmäinen NS-bändi joka soitti Uudessa-Seelannissa, ja paikalliset punikit olivat antaneet vihjeen tullille ja medialle meidän tulostamme. Tullivirkailijat tunsivat meidät lentokentällä nimeltä ja tutkivat sekä kuulustelivat meitä, mutta lopulta pääsivät meidät maahan. Itse keikka pidettiin kerholla jonka pitäjät olivat moottoripyöräkerhojen ystäviä, joten tietenkin munattomat punikit olivat liian peloissaan näyttääkseen naamaansa lähellekkään keikka-paikkaa. Joten keikka sujui ilman pienintäkään hankaluutta.

Olimme ainoa bändi, joten soitimme kaksi settiä. Ensimmäinen setti koostui omista kappaleistamme ja se meni hyvin. Paikalla oli n. 100 henkeä, eikä musiikkimme ollut heille kovinkaan tuttua. Setin jälkeen menimme nauttimaan pari lasillista ja tulimme takaisin soittamaan toisen setin, joka koostui cover-biiseistä ja ne saivat porukan liikkumaan. Soitimme mielestäni ihanhyvin ja kaikilla oli hauska ilta.

Uuden-Seelannin veljet järjestivät meille hyvän keikan ja meillä oli todella hieno matka.

Kun palasimme reissulta, meillä kaikilla oli paljon perhe ja muita henkilökohtaisia velvotteita, joten päätimme pitää bändin kanssa pie-

nen tauon. Meidän lauluntekijä/kitaristillemme Andrew:lle tästä on muodostunut enemmän tai vähemmän pysyvä "tauko", joten jää nähtäväksi kuinka pystymme jatkamaan ilman häntä. Valitettavasti tämän takia emme pystyneet

**"THEIR GREED MATCHED ONLY BY THEIR LUST FOR POWER,
AND DOMINATION EVERY WAKING HOUR,
MOULDING MINDS MANIPULATING MASSES,
SPLINTERING SOCIETY IN SOCIAL CLASSES."
-DEBT OF SUFFERING**

**"SEE THE GRAINY FOOTAGE OF MILLIONS HAIL YOU PASSING BY,
WHAT A DIFFERENCE 60 YEARS CAN MAKE FOR A PEOPLE RACIAL
PRIDE,
CONSIGNED TO HISTORIES PAGES AS THE VILLAINS OF THE DAY,
MARTYRS TURNED TO MONSTERS, BLACK AND WHITE NO SHADES OF
GREY."
-COLD DEAD HANDS**

soittamaan edes ISD keikkaa 2005.

Tällä välin olen saanut järjestettyä sopimuksen Euroopassa julkaittavaan live levyyn, joka nauhoitettiin ISD keikalla 2004. Äänenlaatu on loistava ja se on yksi tiukimmista seteistä mitä bändimme on koskaan soittanut. Tämän lisäksi on alkuperäisen demomme harjoitusnauhat, jolta löytyy 7 tai 8 ennenjulkaisematonta kappaletta. Ne ovat kurjan alhaista hatecorea, mutta luulisin niiden olevan mielenkiintoisia. Tämän CD:n nimi tulee olemaan Metal Skins ja se on välttämättömyys kaikille Death's headin faneille. En ole varma julkaisupäivästä ja johtuen siitä että se on leikkaamaton, siihen saattaa olla vaikea törmätä useissa Euroopan maissa lainsäädännöstä johtuen. Joten jos se osuu kohdallesi, tartu siihen nopeasti kiinni.

Mitä tulevaisuus tuo Death's headille?

Ainakaan keikkoja emme pysty soittamaan välittömässä lähitulevaisuudessa, koska on mahdotonta että saisimme repäistyä yht'äkkiä täyden kokoonpanollisen laadukkaita muusikkoja. Se on hiton sääli, koska yksi syy Death's headin perustamiseen oli auttaa livekeikkojen

järjestämisessä ja saada uutta verta liikkeeseemme ja auttaa sitä siten kasvamaan. Tällä hetkellä scene Ausseissa todella polkee paikoillaan usean toverin jättäessä liikkeen ja uutta verta tulee tilalle hyvin vähän. Kaikesta huolimatta voimme silti nauhoittaa ja se on hyödyllinen työkalu kansamme ja rotumme sanomaa levittäessä. Se myöskin mahdollistaa meitä auttamaan tovereitamme tärkeissä varojenkeruu toiminnoissa. Viime viikolla nauhoitimme kirjoittamani laulun, Ryan kitarassa, Joel rummuissa ja Shannon bassossa. Se ilmestyy kokoelmalla, jolla kerätään varoja POW:eille. On hyvin vähän tärkeämpiä avustuksen kohteita kuin he, jotka uhrasivat vapautensa vakaumuksen tai rotunsa puolesta.

Tällä hetkellä kirjoitan materiaalia myös split-levylle vielä toistaiseksi nimeä vailla olevan sivuprojektibändin kanssa, joka nauhoitetaan jossain vaiheessa. Jos tämä toimii hyvin, minulla on vielä kaksi tulevaisuuden projektia jotka tahtoisin toteuttaa. Joten olemme vielä kaukana lopettaneista.

Vielä loppusanat:

Haluaisin kiittää Paulia ja B&H Finlandia mielenkiinnosta bändiämme

kohtaan, sekä mahdollisuudesta esiintyä heidän lehdessään. Kiitokset myös maailmanlaajuiselle B&H:lle kaikesta hyvästä työstä jota he ovat tehneet kansamme ja uskon puolesta. Terveiset kaikille tovereille jotka ovat kannattaneet Death's headia vuosien varrella. Pysykää vahvoina! Jatkakaa taistelua! Älkää antako periksi!

88 Jesse

**"FLANKED LEFT AND RIGHT A LL SHACKLED AND CHAINED,
I'LL WALK THE LAST MILE WITHOUT GUILT OR SHAME,
BECAUSE I DARED TO FIGHT AGAINST DECAY AND LIES,
AND I'LL SHOW YOU ALL HOW A TRUE WHITE MAN DIES"
-THE LAST MILE**

Kansallinen tarkkailija

Kohu islamin profeetta Mohammedia esittävien pilakuvien ympärillä on tuonut mielenkiintoisella tavalla esiin sanavapauden merkityksen länsimaiselle yhteiskunnalle. Lehtien pääkirjoitukset ovat kertoneet meille kuinka sanavapauden nimissä tulee saada loukata toisten pyhinä pitämiä asioita. Ja näinhän sen pitää ollakin. Mutta kyllä meiltäkin löytyy sellaista jota ei saa loukata. Uudeksi pyhäksi totuudeksi on noussut esim. kohonnut myytti kuuden miljoonan juutalaisen joukkotuhosta 1940-luvulla, ns. holocaust. Holocaust-myytin julkinen epäily, tai edes sen kriittinen tarkastelu, on julistettu rikokseksi useissa EU-maissa. Tuore esimerkki on Itävallasta. Siellä historian-tutkija David Irving on pidätetty, palaan tähän aiheeseen tarkemmin kohta. Muistan myös kohun joka nousi kun Iranin presidentti kyseenalaisti holocaust-myytin. Toinen myytti jota julkisesti ei saa loukata on monikulttuurisuuden siunauksellisuus. Kolmas esimerkki on neekeri-sanan käyttö. Eli kyllä meiltä länsimaistakin löytyy pyhiä asioita joiden loukkaaminen on kielletty. Haluan korostaa, että en hyväksy muslimien viimeaikaista riehuntaa Euroopassa. Oma näkemykseni on, että kussakin maassa tulee elää maan tavalla.

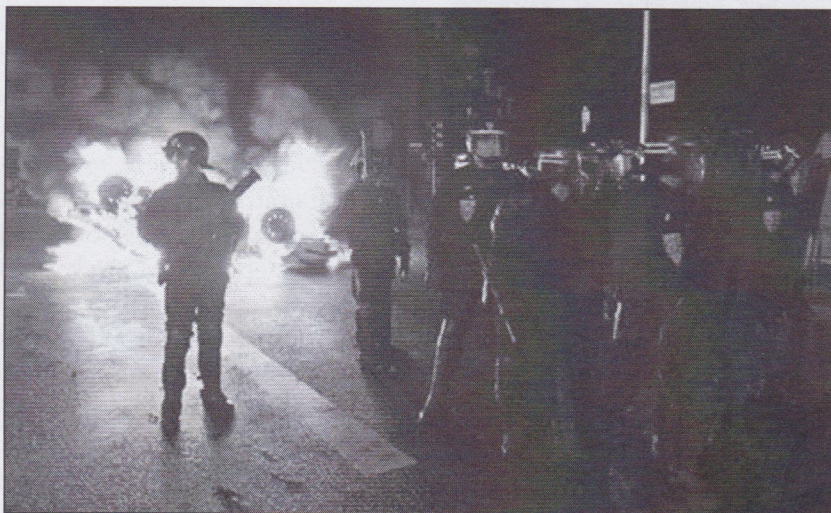
On hetkiä jolloin ainakin minä ihmettelen länsimaista itseinhoa. Hyvä esimerkki tästä tulee Lontoosta. Siellä Lontoon pommi-iskujen johdosta ollaan päädytty järjestämään muslimikulttuurin

festivaali. Festivaalin suojelijana on prinssi Charles. Festivaalin tavoitteena on kuulemma edistää muslimimaailman humaaniuden ja monimuotoisuuden ymmärtämistä. Ajatus on minusta yhtä absurdi kuin jos Jerusalemissa järjestettäisiin Kolmannen valtakunnan taidetta esittelevä näyttely, jonka tavoitteena olisi esitellä 1930-luvun Saksan humanimpaa puolta.

Arabimaissa on viime aikoina poltettu Tanskan ja Norjan lippuja, hyökkäilty pohjoismaalaisia vastaan niin verbaalisesti kuin fyysisesti. Samaan aikaan EU työntää esim. palestiinalaisten hallinnolle vuosittain noin 500 miljoonaa euroa. Raha joka on myös Tanskalaisten veronmaksajien rahaa. Voidaan siis sanoa, että tanskalaiset rahoittavat hyökkäykset itseään vastaan. Arvoisat EU-päättäjät, lopettakaa tämä verorahojemme syyttäminen näille ihmisille, niille olisi käyttöä

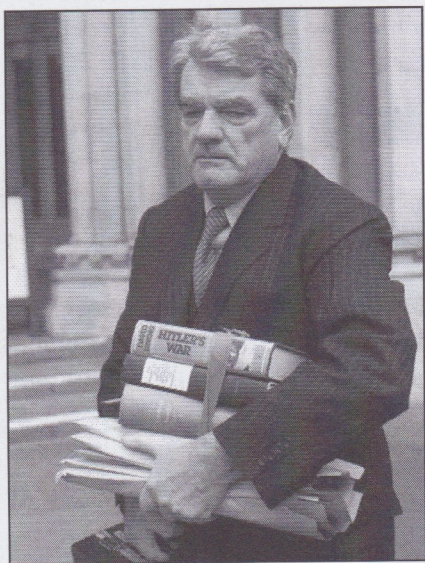
kotimaassakin. Tiedotusvälineiden mukaan myös esim. Tanskassa ja Suomessa asuvat muslimit ovat yhtyneet näihin protesteihin. Arvoisat maassamme asuvat muslimit, mitä jos vaikka ensiksi boikotoisitte suomalaisilta kristityiltä veronmaksajilta kerättyjä verorahoja, siis niitä samoja joilla suuren osan teistäkin ylläpito kustannetaan.

Euroopan neuvosto tuomitsi 25.1.2006 kommunistivalttioiden tekemät ihmisoikeusrikokset. Päättölauselman mukaan kommunistiset järjestelmät tappoivat ainakin 94 miljoonaa ihmistä, lähettivät kymmeniä miljoonia keskitysleireille ja tuhosivat kokonaisia ihmisryhmiä, joita pidettiin uhkana uudelle yhteiskunnalle. Suomen delegaatiota johtava sosiaali-demokraattinen kansanedustaja Mikko Elo äänesti päättölauselmaa vastaan. Elon mukaan teksti on pelkkää oikeistopropagandaa jota ei tule hyväksyä. Elon mukaan kommunismin rikoksista kertominen pitää jättää historioitsijoiden tehtäväksi. Mielenkiintoinen näkemys. Haluaisin kysyä Mikko Elolta koskeeko tämä uhreista kertomisen sysääminen historioitsijoille ainoastaan kommunismin uhreja vai voiko saman vastauksen antaa myös esim. maailman juutalais-

järjestöille, esim. seuraavan kerran kun Auschwitzin ns. vapautuksen muistopäivä lähestyy.

Toimittaja Tomi Ervanmaa kirjoittaa 22.1.2006 Helsingin sanomissa siitä, kuinka tunnettu brittiläinen historianantutkija David Irving on pidätetty Itävallassa. Irvingiä epäillään rikoksesta nimeltä holocaustin epäily. Eli Irving on kirjoissaan esittänyt väitteitä jonka mukaan toisen maailmansodan aikana ei ehkä surmattukaan kuutta miljoonaa juutalaista, vaan vähemmän. Tällaisen mielipiteen esittämisestä voi Itävallassa saada 10 vuoden vankeustuomion, Irving sai kolme. Ervanmaa ei malta olla kertomatta, että "oikea historioitsija Deborah

David Irving

Liebstadt" on nimittänyt Irvingiä historian väärentäjäksi. Omasta mielestäni "oikea" toimittaja olisi ollut huolissaan Irvingiä kohdanneesta sanavapauden rajoittamisesta ja mielipidevainosta. Nähdäkseni Irvingiä on käsitelty kuin toisinaajattelijoina Neuvostoliitossa. Sielläkin sopimattomilla mielipiteillä oli juridisia seurauksia. Toinen mielle yhtymä on Galileo Galilei, joka sai myös kärsiä väittäessään,

että maa pyörii auringon ympärillä eikä päinvastoin. Sekatyömiehenä en katso olevani kykenevä osallistumaan väittelyyn siitä onko Irving oikeassa tai väärässä väitteineen. Tosin en kyllä usko, että toimittaja Ervanmaallakaan tätä tietoa on hallussaan. Mutta sen verran minäkin tiedän että demokratiassa, ja sitähan EU, Itävalta mukaan lukien, on esittävinään, jokaisella tulee olla sanavapaus. Myös sellaisella henkilöllä joiden mielipiteet eroavat valtaeliitin hyväksymistä. On myös outoa, että esim. Itävallassa on sallittua yllyttää pedofiliaa, mutta ei keskustella 60 vuotta sitten tapahtuneesta toisen maailmansodan erästä yksityiskohdasta.

Lehtitietojen mukaan vaikka Suomen ns. muuttovoitto on vuosi vuodelta kasvanut, ei työnperässä muuttaneiden osuus tulijoista ole muuttunut. Sadasta Suomeen muuttavasta ulkomaalaisesta alle kymmenen tulee tänne työn takia. Suomalaisyriyten työvoimasta ulkomaalaisia on noin yksi prosentti. Eli näyttääkin taas siltä, että eivät ns. ulkomaiset huippuosajat ratkaisekaan sitä työvoimapulaa jolla meitä on peloteltu. Pikemmin päinvastoin. Vai luuleeko joku, että tämä 90% joka tänne tulee, ei rasita yhteiskuntaa millään tavoin?

EU on ilmoittanut että Turkki polkee ihmisoikeuksia, koska siellä viime viikolla tuomittiin kirjailija ja toimittaja sakkoihin Turkin valtion halventamisesta. EU:n mukaan tämä rajoittaa räikeästi sanavapautta. Samaan aikaa tuomittiin itävaltalainen mies vankeuteen, koska hän käytti puhelinvastaajasaa viestinä uskollisuuden valaa Adolf Hitlerille. Ainakin minusta tuntuu siltä, että valtion julkinen halventaminen ja siitä saatu sakko-tuomio on pienempi ihmisoikeuksien loukkaus, kuin yksityisestä

puhelinvastaajan viestistä saatu vankeustuomio.

Vaikuttaa siltä että Itä-Suomen hovioikeudella on missionaan poistaa aikuisten lapsiin kohdistamien seksuaalirikosten tuomittavuus. Lähes viikoittain Itä-Suomen hovioikeus muuttaa jonkun pedofilin rangaistuksen ehdolliseksi tai poistaa sen kokonaan, sekä vähintään puolittaa uhreille maksettavaksi tuomitut korvaukset. Tuorein esimerkki on tapaus jossa Varkauden käräjäoikeus tuomitsi 66-vuotiaan leppävirtalaisen miehen kahdeksi vuodeksi ehdottomaan vankeuteen kahdesta lapseen kohdistuneesta haureudesta. Itä-Suomen hovioikeus taas tavoilleen uskollisena muutti tuomion ehdolliseksi ja puolitti korvaukset. Miksi?

Otto Talvio kirjoittaa kolumnissaan Helsingin Sanomissa 7.12.2005 lasten kiusaajista raitiovaunuissa. Olen Talvion kanssa samaa mieltä, että harva asia on niin halveksittavaa kuin lapsia kiusaavat aikuiset ihmiset ja tällaisia ihmisiä on keskuudessamme paljon, valitettavasti. Mutta Talvion esimerkki ja sen käsittely on mielestäni outo. Talvio kertoo kuinka kookas punakka nainen oli kaulapojunsa uumenista kiusannut invalidipaikalle istunutta alle kymmenvuotiaasta somalittyyttä. Nainen oli Talvion tulkinnan mukaan luonnollisesti rasisti. Ja koska hän on rasisti on Talvion luvalista myös haukkua hänen ulkonäköään, mitä yleensä ns. laatulehdissä ei tehdä. Vai oletteko lukeneet kuvausta jossa esim. somaliryöstäjää olisi kuvattu hinteläksi luihuksi, ei tämä on varattu vain ns. rasisteille. Talvio on varustanut kirjoituksen omalla kuvallaan, sen perusteella en olisi lähtenyt arvostelemaan kenekään toisen ulkonäköä. Talvion mukaan juuri somalialaisessa kulttuurissa vaaditaan vanhempien

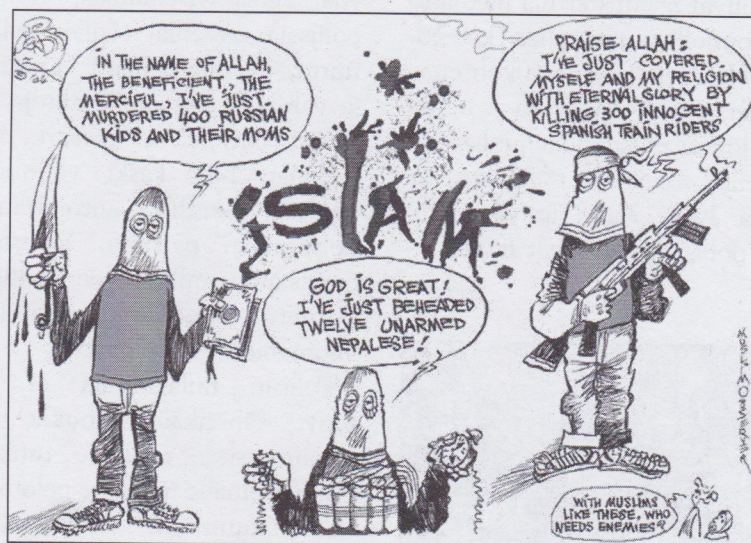
ihmisten varauksetonta kunnioittamista. Talvio taitaa unohtaa, että tämä vaatimus koskee ainoastaan somaliyhteisön vanhempia, ei valtaväestön. Tähän käsitykseen pääsee ainakin seurattessa somalinuorten käytöstä Helsingin kaduilla, jossa heidän tekemät iäkkäämpien ihmisten ryöstöt eivät ole mitään yksittäistapauksia. Talvio tuulettaa myös tapauksella jossa raitiovaunukuljettaja oli uhannut rasistinaan pitämänsä suomalaista sanoin "rasisti ulos tai tulee noutaja". Onkohan Talvio sitä mieltä, että rasistit noin yleensä eivät saa matkustaa raitiovaunulla, vai mistä moinen hehkutus?

Olin eräässä tilaisuudessa jossa juhlapuhuja lausui, että maahanmuuttajat ovat antaneet meille uusia tapoja juhlia itsenäisyyspäiväämme. Ja toden totta näin on. Esim. Turussa kahdeksan pääosin ulkomaalaistaustaista miestä hakkasi itsenäisyyspäivän aamuna isän ja pojan. Uusia tapoja siis.

Tragikoomista on se häly joka on mediassa aiheutunut siitä kun ns. uusnatsistiseksi tulkittu Blood and honour-järjestö on kahteen otteeseen lahjoittanut rahaa Sotainvalidien veljesliiton Kymen piirille. Viime syyskuussa piiri sai järjestöltä 2600 euroa ja vuotta

aiemmin tuhatkunta euroa. Rahat järjestö hankki Kouvolassa pidentyillä jalkapalloturnauksilla. Jotain ajastamme kertoo että useat valtakunnalliset lehdet nostivat asian näyttävästi tapetille, tarkoituksenaan ilmeisesti saada turnaukset loppumaan. Kysymys kuuluu että minkä takia? Sotainvalidien Kymen piirin toiminnanjohtaja Markku Mikkola toteaa häneen yhteydessä olleen Blood and honour-järjestön edustajan esiintyneen hyvin asiallisesti. Myös muut kommentit kerhon toiminnassa mukana olleista henkilöistä ovat olleet myönteisiä. Mediakohun myötä liiton Kymen piirihallitus piti asiasta kokouksen, jonka tuloksesta liiton pääsihteeri

Juhani Saari arveli Iltalehdessä mahdollisena toimenpiteenä että tulevaisuudessa lahjoittajien taustaan kiinnitetään aiempaa enemmän huomiota. Eli vaikka Blood and honour-järjestön toimijat ovat asiallisia ja mukavia nuoria miehiä, media yritti painostaa veljesliittoa lopettamaan yhteistyön uusnatsistisen järjestön kanssa ja evätä heiltä oikeuden tukea suuresti kunnioittamiaan sotainvalideja aatteensa takia. Tosin hyvässä seurassa taitavat pojat olla. Tässä maassa on ennenkin kielletty järjestöjen toiminta niiden fasistisuuteen viitaten. Tällöin järjestöinä oli sellaisia kuten Suojeluskunta, Lotta Svärd, IKL ja Akateeminen Karjala Seura. Näiden järjestöjen merkityksestä Suomen itsenäisyyden pelastajina ei ainakaan minulla ole epäilystäkään. Onneksi B&H:n edustajat ovat jo nykyään paremmin asioista perillä mitä tähän voi kirjoittaa, mutta jos kuulopuheisiin on luottamista, niin tuskin ollaan viimeistä veteraaniturnausta vielä nähty. Olisi myös mielenkiintoista tietää mikä olisi suhtautuminen jos esim. Vasemmistoliitto haluaisi tehdä vastaavan lahjoituksen. Yritettäisiinkö avustukset saada loppumaan koska järjestö on uuspunikkainen. Tosin, kovin suurta riskiä moisesta lahjoituksesta ei taida olla.

Australian mellakat

Australian viimeaikaisia mella-koita on selitetty pääasiassa valkoisten rasismilla. Ohessa otteita paikallisen poliisi Tim Priestin puheesta, josta voi päätellä että vikaa on muissakin:

"Monilla Sydneyn keskeisillä alueilla, missä lähi-itä-taustainen rikollisuus kasvoi nopeasti, näiden uudet poliisipäälliköt keskittyivät ylläpitämään suhteita poliisiin ja etnisten ryhmien välillä, sen sijaan että olisivat torjuneet rikollisuutta. Paikallisten uskonnollisten ja vähemmistöjen johtajien valtaa ja vaikutusta on vaikea liioitella. Poliisi alkoi käyttää selektiivistä laintulkintaa vähemmistöjen eduksi.

He suuntasivat poliisin toiminnan kohteisiin, joiden ei voitu odottaa käyttävän etnistä taustaansa ja uskontoaan haitataksaan poliisin tutkimuksia tai pidätyksiä. Tästä seurasi että poliisin toiminta suuntautui anglosakseihin ja aasialaisiin epäiltyinä rikoksentekeijöinä, koska nämä olivat aliedustettuja mediassa ja "uskonnollisten johtajien" kategoriassa. He olivat pehmeitä kohteita.

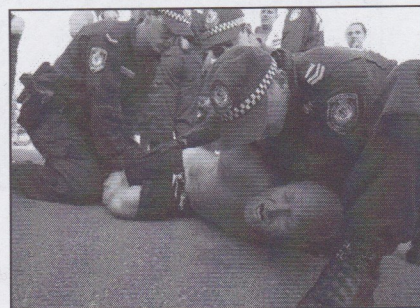
Esimerkiksi tilanteista joihin poliisi joutui muslimienemmistöisillä alueilla, sopii tapaus Auburnissa vuonna 2001. Kaksi univormupukuista poliisia pysäyttivät moottori-

ajoneuvon, jolla liikkui kolme hyvin tunnettua lähi-itätaustaista rikollista. Poliisiradion kautta saadun tuoreen tiedon mukaan kyseinen ajoneuvo liittyi sarjaan murtoja. Se, mitä tapahtui seuraavien tuntien aikana, on hyvin pelottavaa.

Tutkiessaan ajoneuvoa ja löydettyään varastettua tavaraa, poliisit joutuivat autossa olleiden rikollisten uhkaamaksi. Rikolliset väittivät tietävänsä missä poliisit asuvat, uhkasivat tulla tappamaan heidät ja "fucking your girlfriends". Poliisit peräytyivät autolleen ja kutsuivat poliisiradiolla apuvoimia. Rikolliset kutsuivat myös kavereitaan apuun kännyköillään, mitkä toimivatkin lähi-itätaustaisten rikollisten tietoverkkona. Pariissa minuutissa rikollisten apujoukkoja oli paikalla kaksikymmentä ja neljäkymmentä muuta oli matkalla paikalle, jossa auto oli pysäytetty.

Kun poliiseja saapui lisää paikalle, lähi-itätaustaiset muuttuivat yhä aggressiivisemmiksi, heitellen poliiseja esineillä, tönien poliiseja nurin, uhkaillen heitä väkivallalla ja vahingoittaen poliisiautoja. Kun poliisi päivystävä upseeri saapui paikalle, hän käski välittömästi poliisit takaisin autoihinsa ja poistumaan paikalta. Varastettua omaisuutta, mikä löytyi rikollisilta, ei otettu talteen eikä poliisiautoja vahingoittaneita pidätetty.

Poliisin nolaaminen ei päätynyt tähänkään. Joukko lähi-itätaustaisia miehiä tunkeutui poliisiasemalle missä he pelottelivat henkilökuntaa, vahingoittivat omaisuutta, ja sanoivat ottavansa

poliisiaseman panttivangiksi. Poliisi oli voimaton. Päivystävä upseeri käski poliisin olemaan vastustamatta hyökkääjiä, mutta pyytää kuitenkin apua muilta asemilta. Lopulta hyökkääjät poistuvat oma-alotteisesti. Heidä vastaan ei nostettu mitään kanteita.

Paikalliselle väestölle poliisi näyttäytyi pelkurina, ja viesti oli selvä: Libanonilaiset hallitsevat katuja. Mitään ei tehty tämän törkeän lain ja järjestyksen loukkaamisen korjaamiseksi, mutta alueen johtavalle poliisiviranomaiselle olikin paljon tärkeämpää antaa vaikutelma, että paikalliset etniset suhteet eivät ole koskaan olleet paremmat. Tämä on tärkeää myös Peter Ryanille.

"Mitkään pahat uutiset eivät saa antaa kuvaa että rikollisuus alueella on poissa kontrollista. Jos huligaanit olisi pidätetty, siitä olisi voinut seurata valituksia heidän "yhteisöjensä johtajien" ja juristien kautta". Tämä oli alueen poliisipäällikön huolenaihe..."

Priestin puheenvuoro on erittäin hyvä yhteenveto monikulttuuri-ilmioista, ja hän kuvaa Sydneyä koskien sellaisiakin asioita, jotka ovat tuttuja myös Suomessakin.

"Lähi-idän rikollisuus ei ole paikallista. Se voi ilmaantua rannikolle, Cronullaan, Bondiin, Darling harbouriin, Five dockiin, Redferniin, Paddingtoniin, aivan mihin tahansa Sydneyssä. Toisin kuin vietnamilaiset vastineensa, he liikkuvat kaupungilla ollen kiinnittymättä sen paremmin Cabramattaan kuin Chinatowniin. Ja hälyttävintä on, että heidän väkivaltaiset hyökkäyksensä kohdistuvat meidän nuoriin australialaisiin miehiin ja naisiimme, ollen enemmän rodullista kuin rikollista väkivaltaa. Tämä rodullisuus on aivan selvää ja kiistatonta.

Usein ottaessamme lausuntoa hyökkäyksen kohteeksi joutuneelta nuorelta mieheltä, jonka kimppuun ryhmä libanonilaisia miehiä oli käynyt Darling harbourissa tms., yhteistä näille tapauksille oli rodullinen motiivi. Heidän kimppuunsa käytiin vain siksi, että he olivat australialaisia.

Ihmettelen sitä, etteivät monikulttuurisuuden kultaisina vuosina läpiajettujen rotuvihan kieltävien lakien keksijät milloinkaan ottaneet huomioon sitä, että me, hiljainen enemmistö, voimme olla rodullisen vihan ja väkivallan kohteina. En voi muistaa yhtään jengiraiskauksiin liittyvää pidätystä lounais-Sydneyssä vuonna 2001, missä rotu ei olisi ollut selvästi merkityksellinen ja rotua olisi käytetty uhrin nöyryyttämiseen.

Mutta sitten, uskomatonta kyllä, julkisesti rahoitettu dokumentti "The Race for headlines", julkaisijana "Anti-Discrimination

Board", oli tullut levitykseen, eikä se pyrkinyt vain peittämään rotua raiskauksen motiivina, vaan kritisoi jokaista tätä aihetta käsittelevää paikkansapitävää media-raporttia rodullisesti asenteelliseksi.

Monet kentällä toimivat poliisit alkoivat huolestua sellaisten organisaatioiden, kuten Anti-Discrimination Board, Privacy Council ja Civil Liberties Council, levittäessä sanomaansa, joka selvästi poikkesi niistä arvoista joille tämä maa oli rakennettu.

Monet teistä ovat kuulleet kauhistuttavista ongelmista Ranskassa, missä ennätyksellinen rikollisuus on purkautunut viiden miljoonan muslimimaahanmuuttajan keskuudessa. Lähi-itätaustaisia miehiä on nyt vankiloissa 45 000 Ranskan 90 000:sta vangista. Pariisissa on "no-go-alueita", mihin poliisilla ja kansalaisilla ei ole asiaa.

Laillisuuden valta on niin pahasti rikottu, että kun poliisi äskettäin yritti pidättää kolmea islamilaista terroristia tällaisella alueella, he tarvitsivat panssaroituja ajoneuvoja raskailla aseilla, ja yli 1000 aseistettua poliisia vain ottaakseen kiinni pari epäiltyä.

Miksi näin on? Koska terroristien aiheuttama uhka on pientä, verrattuna tuhansien Lähi-idästä

tai Pohjois-Afrikasta tulleiden mellakointiin? He eivät kunnioita Ranskan lakeja ja pitävät poliisin ja viranomaisten tunkeutumista alueilleen sodanjulistuksena. Pariisin muslimiyhteisöjen ongelmat ovat kopioitumassa Sydneyhin hälyyttävässä mittakaavassa.

Pariisi on nähnyt raiskausten määrän räjähtämisen viimeisten viidentoistavuoden aikana lähi-itätaustaisten ahdistellessa ranskalaisia naisia. Nämä raiskaukset ovat jokseenkin samanlaisia kuin vastaavat tapaukset Sydneyssä. Ne eivät ole vain seksuaalisia toimia, vaan niissä on myös vahva rodullisesti motivoitu pyrkimys väkivaltaan ja koston. Ja mikä huolestuttavinta, on aivan samanlainen reaktio median eräältä sektorilta ja kriminologeilta Ranskassa.

He yrittävät kieltää raiskauksen uhrin rodun näiden tekojen vaikuttimena, ja jopa toimia niitä ihmisiä vastaan jotka kiinnittävät huomiota nuorten lähi-itätaustaisten ja ranskalaisten välille leviävään kuiluun.

Tämän ilmiön tulemme näkemään täälläkin: Tavanomaiset epäileväiset tulevat ulos kirjastoistaan ja instituutioistaan, selittääkseen lähi-itäperäisen rikollisuuden kasvavan ongelman pois näkyvistä. Miksi?"

Kahvakuulaharjoittelu

Girya, kettlebell, kahvakuula – siinä yleiset nimet tälle harjoitusvälineelle. Normaalisti en henkilökohtaisesti usko että venäjällä on mitään hyvää tarjottavaa meille, mutta urheilun saralla on pakko myöntää että itänaapurimme on ollut aina aikaansa edellä. Kahvakuula on satoja vuosia vanha harjoitusväline, jota käytettiin 1700 luvulla silloisissa voimamieskisoissa. Aikana jolloin työt oli vielä erittäin ruumiillisia ja miehet sitä myöten riskejä, oli välineet sen mukaisia. Tahkoa pyöritettiin kilpaa, taottiin rautaa ja kuokittiin pellot jne jne. Kuten vanha sanontakin menee että mitäs sitä hyvää muuttamaan, pätee erinomaisesti myös tietynlaisiin harjoitteisiin. Minkäänlaista täydellistä varmuutta ei voi mistään harjoittelusta yksilöidysti antaa. Joillekin toimii joku ja toisille taas ei, mutta jos ei tee mitään niin tuloksiakaan on turha odottaa. Kaikki asevelvollisuuden suorittaneet varmaan muistavat valan/vakuutuksen jonka armeijan harjoituksissa antoivat. Siinä kohta jossa taistelukunnosta luvat-

tiin huolehtia myös palveluksen päätyttyä. Nyky-yhteiskunnassa on kuitenkin huomattavissa että lupaukset ovat kuitenkin osalle täysin merkityksettömiä. Suuri osa minun ikäluokkaani olevista nuorista pitää tärkeämpänä olla hyvä jossain tietokonepelissä ja toiset käyttävät aikansa saadakseen päänsä sekaisin liimoja haistellen tms. Yhä harvemmassa on ne, jotka käyttävät aikaansa hyödylliseen fyysiseen harjoitteluun. Tämä ei tarkoita sitä että pitäisi olla edustustason urheilija tai viettää kaikki vapaa-aika salilla rehkiessä. Kansallismielisten ja etenkin skinheadien pitäisi kuitenkin edustaa itseään nuorison ja miksei vanhempienkin silmissä eliittinä, joten aika ristiriitaista on että useat meistä unohtavat tämän keskittyessään tulevan viikonlopun juomis-suunnitelmiin, kännissä meuhaamiseen ja parjaamaan huonoa maailmaa sohvalle loikoillessaan. On sanomattakin selvää että mitkään asiat eivät muutu, jos niiden eteen ei tehdä töitä. Jos tekosyitä etsitään asioista että “ei

kerkeä”, “on niin raskas työ” tai “ei ole paikkaa missä harjoitella”, niin silloin ollaan pahasti hakoteillä koska moni muu kerkeää ja jaksaa, vaikka lähtökohdat on aivan samat. Joku pelaa lätkää, joku fudista, joku bokraa ja joku nostelee painoja. Mikä tässä on tärkeää on että kaikki tekevät jotain fyysistä kunnon ylläpitämiseksi. Taas tällainen vanha sananparsi joka kuuluu; “pahin on vielä edessä”. Enempää oikeaan ei ikävä kyllä voi osua. Liian usein tulee nähtyä nuoria jotka eivät koulun liikuntatuntien lisäksi tehnyt mitään liikuntaan viittaavaa. Asiat jotka vanhemmille sukupolville tulivat tutuiksi pihaleikkien kautta, eivät tule tutuiksi nykynuorille yksinkertaisesti siksi, koska niitä ei enää harrasteta siinä määrin missä niitä aikanaan harrastettiin. Pelikonsolin ohjain kädessä ei opi kärrynpyörää eikä kuperkeikkaa, mitkä pihalla telmiessä tuli tutuiksi. Tästä ei voi syyttää yksin nuoria vaan vanhemmillakin on osansa tähän. Jos lapselle annetaan pelikonsoli ja lyödään ohjain käteen, eikä sen sijaan viedä lasta esimerkiksi nappula judoon/painiin tai johonkin urheiluseuraan pelaamaan niin on selvää että se aika kuluu siinä tv:n äärellä. Tiivistettynä edellä mainitut asiat voi muotoilla helposti muotoon **perse ylös penkistä ja tekemään jotain hyödyllistä**. Jos voimaharjoittelu tuntuu olevan sinulle paras vaihtoehto, niin erittäin hyvää vaihtelua normaaliin punttisaliharjoitteluun, tai aivan pelkkänäkin harjoittelumuotona, on kahvakuulalla tehtävät harjoittelut. Verukkeista päästään eroon,

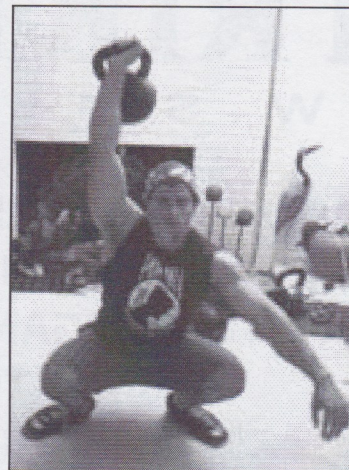

koska kahvakuulalla voi harjoitella myös kotona. Kuulia on eri painoisia aloittelijoista kokeneempiin, harjoitteluun käytettävä aika ei ole pitkä ja kuulat ovat kohtuu hintaisia.

Kuten jo aiemmin tuli mainittua kahvakuula harjoittelu on tehokasta voimaharjoittelua johon tuen liikkeistä, mitä harjoituksissa tehdään. Koska liikkeet vaativat kokonaisvaltaista lihastasapainoa ja kohtalaista motoriikkaa, on tärkeää aloittaa harjoittelu tarpeeksi rauhallisesti ja mielummin harjoitella liikeradat oikeiksi pienemmillä painoilla. Harjoittelu aloitetaan lämmittelyllä, jonka jälkeen aloitetaan varsinainen harjoittelu. Esimerkkiohjelma voisi olla seuraavanlainen. Huomioitavaa yleisessä voimaharjoittelussa on että varsinainen harjoitus ei saisi kestää yli 45 minuuttia.

Viikot 1-2.

Kahdenkäden heilautus * 10-30 toistoa
Lepo 1-2min
Yhdenkäden rinnalleveto * 5-10 toistoa
Lepo 1-2min
Toistetaan kunnes saavutetaan kohtalainen uupumus.
Ensimmäiset viikot harjoitellaan 2-3 kertaa viikossa.

Viikot 3-6.

1 päivä.
Kahdenkäden heilautus * 20 toistoa
Lepo 1-2min
Yhdenkäden tempaus * 10 toistoa
Lepo 1-2min
Yhdenkäden rinnalleveto * 10
Lepo 1-2min
Toistetaan kunnes saavutetaan kohtalainen uupumus.
2 päivä.
Tuulimylly * 3-5 toistoa
Lepo 0,5-1min
Vaihtokyykky * 3 toistoa
Lepo 0,5-1min
Sotilaspunnerrus * 3-5 toistoa
Lepo 0,5-1min
Etukyykky * 5-20 toistoa
Tehdään viidestä kierroksesta ylöspäin kunnes 45min tulee täyteen.
Tämän voi toistaa 2 kertaa viikossa esimerkiksi ma, ti, to, la.

Tietoa kahvakuulista on löydettävissä runsaasti netistä, jossa on myös lukuisia harjoitusohjelmia joista jokainen saa varmasti muotoiltua itselleen sopivan. Kuulien saatavuus on Suomessa vielä aika niukanlainen, mutta muutama yritys niitä kuitenkin jo myy. Yksi viikonloppu juomatta, maanantaina kuulat tilaukseen ja loppu on vain ja ainoastaan teistä lukijoista itsestään kiinni.

Saksalainen voimamies Arthur Saxon käytti kahvakuulaa osana harjoitteluohjelmaa.

STRIKE SHOP

www.strikeshop.fi

ALPHA INDUSTRIES BEN SHERMAN
DR. MARTENS FRED PERRY
HOOLIGAN LONSDALE
PITBULL THOR STEINAR
TROUBLEMAKER

... aitoa tavaraa rankkaa elämään varten!

Nopeasti turvallisesti edullisesti!

Helsinginkatu 16, 00500 Helsinki
avoinna ti-pe klo 12-18, la klo 10-16

puh ja fax 09 6852669
puh ja sms 0407517537
email: sales@strikeshop.fi

<http://www.bhsuomifinland.com/>

<http://www.jklskins.com/>

<http://www.bloodandhonourworldwide.co.uk/>

For a catalogue of Books, CDs
Posters, Badges etc. Write to:
FINAL CONFLICT
BCM Box 6358, London WC1N 3XX
England. Tel: 07748 410607
e-mail: finalconflict@dial.pipex.com

Rune & Sword Productions

www.runeandsword.com

**Clothing, Pins, Hats, Music, Belt Buckles,
Pewter, Flags, Reading material,
Coffee mugs, DVD's, and lots more.
Please see website for details.**

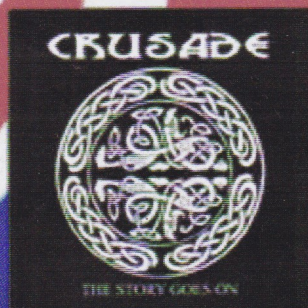

RAMPAGE

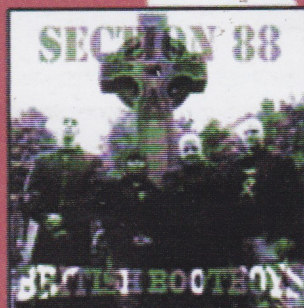
PRODUCTIONS

**VOICE OF
BRITAIN**

CRUSADE

SECTION 88

**LEGION OF
ST GEORGE**

BM BOX 8700, LONDON WC1N 3XX, ENGLAND
EMAIL: RAMPAGEPRODUCTIONS@HOTMAIL.COM
WWW.RAMPAGEPRODUCTIONS.CO.UK